

Delo je treba pravilno organizirati

Povsod tam, kjer dela skupina ljudi, ki imajo skupni cilj in so povezani z neko skupno nalogo, mora obstojati organizirano delo. Organizacija dela pa je lahko dobra, pomanjkljiva ali pa slaba.

V našem gospodarstvu naletimo še vedno na slabo organizirano delo. Posledica tega je seveda občutno zmanjšana produktivnost dela.

Dejstvo je, da delavec takoj vidi pomanjkljivosti. To vpliva nanj negativno, ker ima občutek, da ljudje, ki delo vodijo, svoje delo površno opravljajo ali so za takšno delo nesposobni. Posledice takšnega stanja in mišljenja so seveda negativne. Delovni elan delavca pada, delo ga ne zanima.

Če obiščete kako podjetje in povprašate ljudi, zakaj imajo kakšno stvar tako in tako vpeljana, in se vam zdi, da je to slabo, bodo odgovorili navadno takole:

»Na to se pa niti spomnili nismo.« Takoj pa bodo sporazumni z vami, da je treba to organizacijsko napako odpraviti. Mogoče ta primer ni najboljši, vendar pa drži.

Organizacijskih problemov ne smemo reševati po naključju. Treba jih je proučevati, že vpeljane metode študirati, jih analizirati na osnovi študija in delovne prakse. Najti moramo najboljšo mogočo rešitev v danih pogojih. Tujih vzorov ne smemo zavračati, če so dobri in koristni, zakaj vedeti moramo, da so prijemi, ki so se v sorodnih podjetjih obnesli, veljali mnogo truda, da so uspeh študija in delovne prakse.

Zgodi pa se, da se teoretično do potankosti dognan problem v praksi ne obnese. Zato ni treba obupavati, kajti vzroki za to so mnogokrat upravičeni. Dobra funkcija se vsakokrat ne da doseči s striktnim izvajanjem teoretično preštudiranega problema, ker delo samo in okoliščine zahtevajo spremembe. Skratka, pri reševanju organizacijskih problemov je potrebna dinamika, vendar pa glavnih načel ne smemo menjati, kljub temu, da včasih tudi to ni izključeno.

Za realizacijo teoretično dognanih problemov so nujno potrebni praktiki — organizatorji, katerih umetnost je, takšen problem realizirati. Takšni ljudje morajo imeti dar, da hitro zapazijo nepravilnosti, biti pa morajo seveda strokovnjaki (mojstri, obratovodje). To delo lahko opravljajo ljudje s čutom za uporabo najenostavnejših, najekonomičnejših in najbolj prodornih ukrepov za doseg cilja.

Dobri organizatorji se ne rodijo, ampak jih je

treba vzgajati postopoma. Štednja sredstev zato ni na mestu.

Velika napaka je, če osebi, ki se pri kakem delu obnese, naprtimo še druga »drobna dela«, ki nimajo neposredne zveze z njegovim delom. S tem kvaliteta dela pade in škoda je tu. Vedeti moramo, da vsakdo lahko opravlja le neko določeno delo, sicer začne »plavati«. Svoje delo prične opravljati površno in nesmotno. Posledice se kmalu pokažejo na sektorju, kjer dotični dela.

Organizator dela mora biti predvsem dober organizator. Prostega časa nima nikdar. Vedno mora študirati probleme na ta ali oni način. Vsak organizacijski ukrep mora biti preštudiran dobro, do konca dognan, sicer ni koristen.

Ukrepi, ki jih često menjavamo, ne koristijo.

Za organizatorja dela je važno, da je elastičen in sposoben v primeru potrebe ukrepati tako, da eventualna sprememba dela bistveno ne vpliva na nemoteni potek. Dobro mora poznati strokovne in druge lastnosti delavcev in odrediti stvari, ki se dajo izvesti. Dober organizator mora biti vedno tam, kjer je nevarnost, da delo zastane. S tem seveda tudi prepreči škodo, ki bi nastala zaradi zastoja dela. Organizatorju pa je za to potreben instinkt.

Razumljivo je, da ne moremo težiti k spremembam tam, kjer je organizacija dela dobra. Po naših podjetjih pa organizatorji, mogoče zaradi tega, ker delajo pri delu manjše napake, naletijo na zapreke konservativcev, ki svoje trditve opirajo takole: »Do sedaj smo delali tako, pa je bilo vse v redu« ali »Če je bilo do sedaj tako, je sprememba neupravičena« in tako dalje.

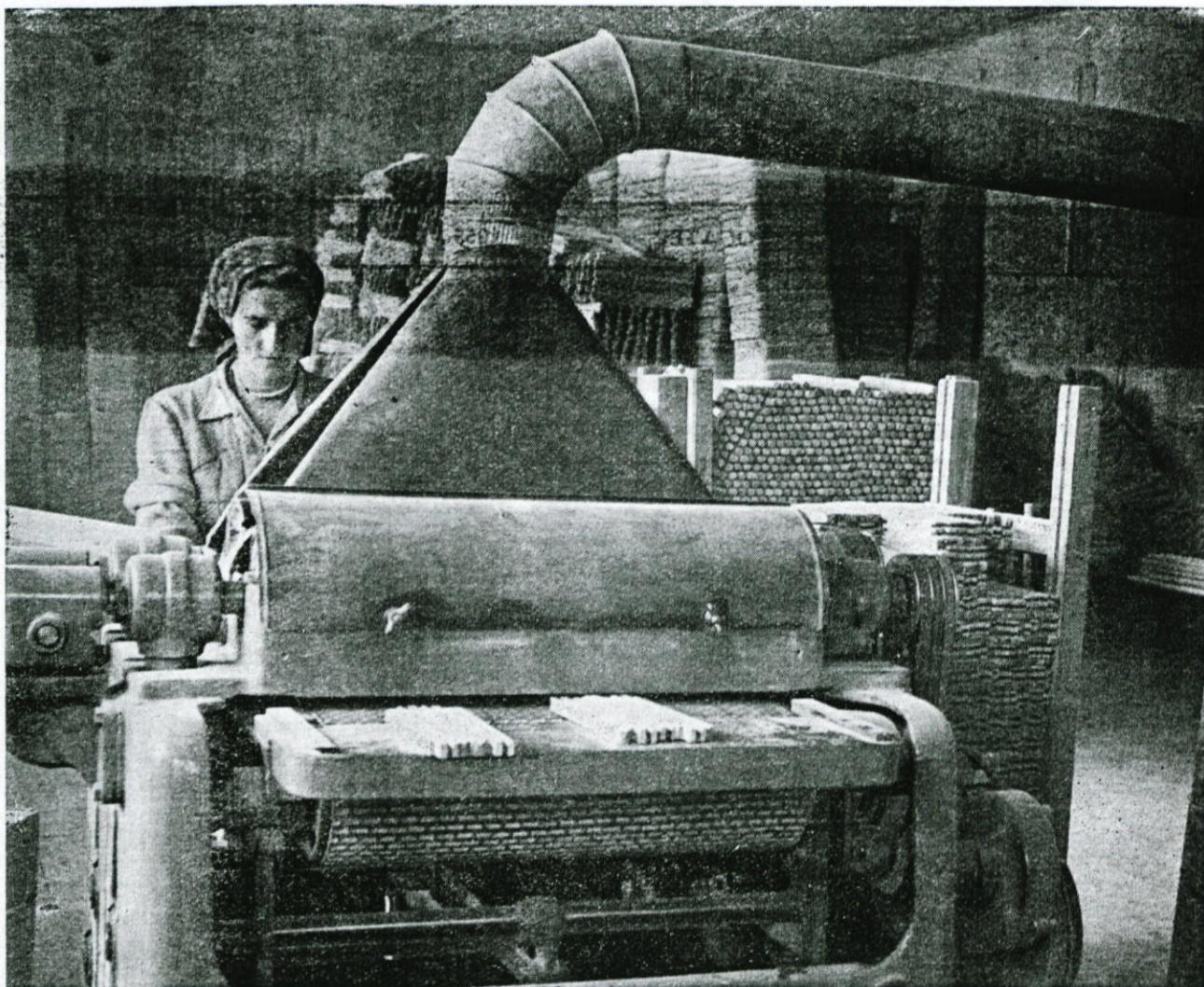
Mogoče je bilo tako delo nekdanje dobro. Spati na pridobljenih lavorikah pa ni način, ki se ga poslužuje dober gospodar. Če se ne bomo zdramili iz tega mišljenja, nas bo čas prehitel, prehiteli nas bodo tudi vsi tisti, ki gredo s časom naprej. Velja naj načelo: Nekaj, kar je dobro, je lahko še boljše!

Vedeti moramo, da gre razvoj svojo pot naprej, kakor v življenju samem, tako tudi v metodah, ki se jih človek poslužuje.

Ti problemi se v našem gospodarstvu često pojavljajo, včasih jih je reševati že prekasno, ker je gospodarska škoda že nastala.

Vsako pa mora vedeti, da lahko od svojega podrejenega zahteva dobro delo le tedaj, če mu je to delo pripravljeno — organizirano. Zato je jeza na delavca, ki nima pravih pogojev za delo, včasih neupravičena.

Valjna brusilka je nadomestila pasovke v lesni brusilnici

Koliko lahko naredimo?

V naši tovarni zahtevajo mojstri od delavcev vedno večji delovni učinek. Delavci godrnjajo in trdijo, da ni mogoče narediti več. Včasih mojster popusti, včasih pa zviša akordno postavko.

Vsa preklarija okrog akordov bi bila popolnoma odveč, če bi bili delavci starejši, če bi delali že poprej v drugih tovarnah in na ta način že tam spoznali tovarniško življenje, tovarniški red in disciplino ter tovarniško tempo dela.

Pri uvedbi akordov v strojnem oddelku galanterije je bila v začetku septembra mala revolucija. Delavci so se kregali, grozili, trdili, da se ne da in ne da narediti ničesar več, itd. itd.

Značilno za take težave pri uvedbi novih akordov je mišljenje mlajših delavcev, da se jih hoče zatirati, da se jim krati njihove pravice. Taka mišljenja podpirajo nekateri delavci, ki jim je vse kaj drugega pri srcu kot napredek. Zato bomo navedli nekaj opažanj pri uvedbi akordov v strojnem oddelku:

1. Mladi delavci in delavke se boje discipline in reda ter strnjene delo. Ker v tovarni ni starih delavcev, jim nihče ne pojasni, kakšno je pravzaprav delo v tovarnah.

2. Skoro vsakdo zatrjuje, da je akord nemogoče doseči, pa če je ta še tako nizek. To zatrjuje zaradi tega, ker si misli, da mu bo akord zopet zvišan, če bo na akord takoj pristal.

3. Mnogi mladi delavci, pa čeprav delajo šele leto ali dve, zatrjujejo, da je njihova plača premajhna, četudi imajo 35 ali 36 dinarjev na uro. Vsakdo si prilašča kvalifikacijo, čeprav je nima. Malokdo sploh verjame, da po enem letu dela še skoro ničesar ne zna, pač pa trdi, da je dosegel višek znanja in produktivnosti. Kadar gre za urno postavko, vsakdo kaže na tiste redke tovarne, kjer imajo delavci višje plače od naših. Nihče pa se ne vpraša, zakaj so tam plače višje kot pri nas. Malo jih tudi ve, da je v 80% industrije plača nižja kot je v naši tovarni.

4. Značilno za nas je, da precenjujemo svoje znanje in svoje delo. Mislimo, da smo dosegli višek. V resnici pa smo v produktivnosti še na nizki stopnji.

5. Mnogo imamo delavcev, ki jim je zaslužek v tovarni postranska stvar. Taki ne morejo razumeti, da je tovarniško tempo dela hiter in tudi težak. Nikjer ni rečeno, da moraš iti z dela spočit. Nasprotno. Po končanem delu se moraš spočutil.

6. Značilno je, da ljudje silno radi raznašajo razne govornice in jih preobračajo na slabo. V našem primeru niso toliko krivi delavci, kajti v resnici ima vsakdo pravico glasno povedati kaj misli, če mu ni kaj prav. Če pa je neroden in če to napravi na nepravilen način, je bolj zameriti klepetuljam, ki delajo iz muhe slona.

Ne bomo dalje naštevali razne težave, ki tlačijo kolektiv in ki jih bomo imeli še precej časa, kajti mi se po drugih dobrih tovarnah zgledujemo in hočemo čimprej povzeti njihove metode dela, doseči njihov uspeh. Malokdo pa se vpraša, koliko časa so te tovarne potrebovale, da so do tega prišle! Letá in leta je bilo potrebno, da so prišle do gotove višine. Mi pa bi radi prišli v dveh, treh letih. Toda prišli bomo, vsaj tako upamo, v delovni storilnosti prav kmalu sporedno k uspehom drugih.

Prav zaradi tega pa je pri nas včasih vroče. Nič čudnega ni, če si delavec misli: »Pred dvema mesecema so mi postavili akord, po enem mesecu so mi ga zvišali, sedaj ga pa zopet višajo.« Ali pa če delavec, kot je v naši strojni bil primer, kar naenkrat stoji pred visokim akordom. Jasno je, da bo rekel, da je preveč, da ne more, da je premalo plačan.

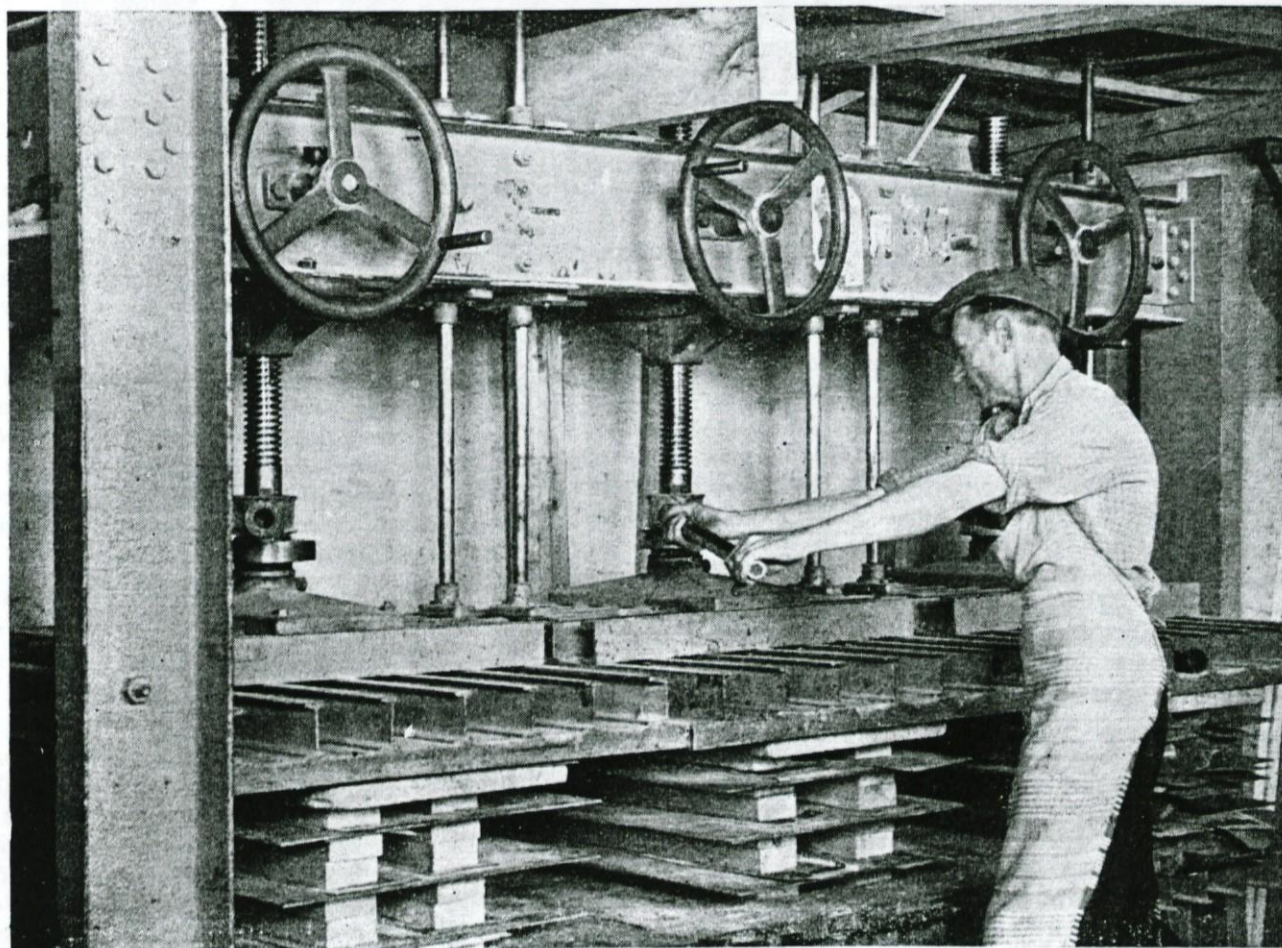
No, mi smo imeli sedaj dve leti nekako šolsko prakso. Danes pa stopamo na pot resnega in hitrega tovarniškega dela. Dve leti so bili naši delavci plačani prav tako kot v ostalih tovarnah, ki so dobro delale, zato danes upravičeno postav-

ljamo stvar produktivnosti resno. Mišljenje, da se akordi stalno zvišujejo, je zgrešeno. Pri nas so se dvigali, se dvigajo in se bodo še dvigali, toda le toliko časa, dokler ne pridemo do tiste višine, kjer je meja človeške zmogljivosti in zmogljivosti stroja. Ta meja našim delavcem ni znana, znana pa je v nekaterih tovarnah naše stroke, kjer delajo že dvajset ali trideset let. Jasno je, da so se v teh podjetjih akordi utrdili in ne gredo v skrajnost, kajti akord, ki je previsok, ima slabe posledice za tovarno, ne glede na to, da tudi človeka fizično ubija.

Imamo pregled zmogljivosti tovarn v naši državi in tudi mnogih evropskih tovarn. Najvišje norme so torej nam dobro znane. Manj so pa znane delavcem. Včasih so naši mojstri povedali koliko napravijo ponekje drugod. Seveda so se naši delavci temu smejali. Zato smo norme in akorde pri nas dvigali postopoma, v strojnih oddelkih pa jih doslej sploh nismo uvajali, zato da so imeli delavci dve leti časa za priučitev na strojih.

Ko smo zadnjič postavili nove akorde v strojni, je bilo upravi že vnaprej jasno, da bo zaradi njih negotovanje. Zaradi tega smo mirno čakali kako se bo stvar razvijala. Ker nekateri le niso hoteli verjeti, da se drugje več naredi, smo poslali 22 delavcev v Podpeč, da tam prouče sistem dela in produktivnost.

Ne bi hoteli trditi, toda imamo vtis, da so bili naši delavci silno presenečeni nad neverjetno dobrim delom v tej tovarni. Njihova storilnost na

S preselitvijo mizarne v nove prostore, se je kapaciteta tega obrata znatno povečala

posameznega človeka je kar za 32% večja kot pri našem delavcu! Posamezne faze dela obvladajo delavci tako mojstrsko, da se jim je treba odkriti. Naj dodamo temu, kar so naši ljudje tam videli, še en podatek: V prvi polovici letošnjega leta je ta tovarna, ki ima okrog 400 delavcev, imela 61 milijonov dinarjev dobička, naša tovarna pri 550 delavcih pa 59 milijonov. Tržni pogoji so za obe tovarni približno enaki, Logatec pa je celo na boljšem, ker smo sredi gozdov in ob železniški postaji. Samo ta finančni pokazatelj nam pove, da imajo oni nekje velik plus. Ta plus pa je, kot smo videli, v prvi vrsti v njihovi dobri proizvodnji, v visokem tempu dela!

Tudi nejeverneži, ki so se prej pridušali, so morali utihniti. Našli pa so nekateri druge izgovore, najmočnejši je bil sledeč: Podpeč plača mnogo bolje kot pri nas. V Podpeči ima delavec na rezkarju 44 din na uro itd. itd.

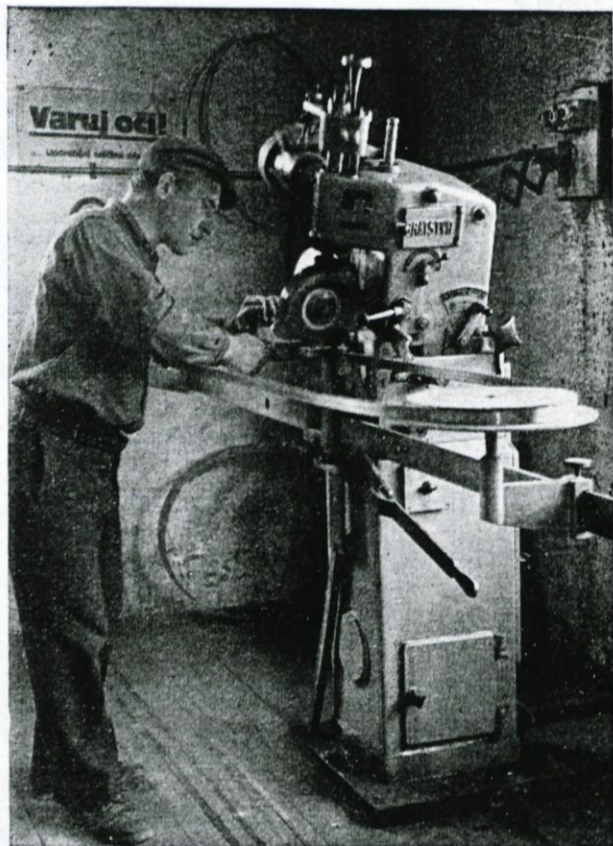
Kaj je res? Res je, da so v Podpeči bolje plačani. Plačani pa so bolje zato, ker so si te plače samo z svojim delom priborili. Če vzamemo, da je bil kolektiv v Podpeči vse do letošnjega leta enako plačan kot so bili delavci v Logatcu in na mnogih delih celo slabše, in to ne eno leto, temveč deset let, ne moremo takemu kolektivu zavidati. Resnica je namreč, da kolektiv v Podpeči ne dela samo letos s tem tempom kot smo ga videli v tovarni, temveč da je delal s tem tempom že lani in prejšnja leta, ko je bil mnogo slabše plačan.

Nauk, ki iz tega sledi, potrjuje to, kar smo že mnogokrat govorili in pisali, namreč, da moraš poprej s trdim delom ustvariti pogoje, da dobiš boljše plačilo. Ta nauk je dejstvo, ki ga ne moremo spreminjati, pa če bi ga sami še tako radi hoteli. Zaradi tega se naj potolažijo tudi tisti prenapeteži, ki kričijo samo o plači. Naj gredo poizkusiti delati kam drugam, da se bodo morda tam naučili te zlate a trde resnice. Tovarna v Podpeči ima namreč zaradi svoje velike proizvodnosti odobren boljši plačilni fond, pa tudi delež plač iz dobička je lahko mnogo višji kot je pri nas. Deliti več dobička na manj ljudi je prav gotovo zelo ugoden rezultat dobrega dela podjetja oziroma delovnega kolektiva.

No, naši delavci so pristali po ogledu te tovarne, da bodo sprejeli iste akordne postavke kot so v Podpeči, nekateri pa so sprejeli celo po 100 komadov več kot v Podpeči. Delno se jim bo zaradi tega zvišala tudi plača, seveda pa ne v tisti višini kot v Podpeči, kajti doseči moramo poprej uspeh kot ga imajo oni.

Sedaj smo opisali glavne pripombe. Nič manj važne pripombe pa so sledeče:

1. »Lahko dela, ko se mu žaga dva dni ne utrga!« Tudi to delno drži, zaradi tega bo moral vsak strojni delavec sam kontrolirati brusarja in tudi sam popraviti slabo brušenje. Brušenje specialnih nožev pa mora biti itak vedno po navodilih delavca, ki mora znati brusiti tudi sam. Tukaj je tista bolna točka pri nas. Jezimo se samo na brusarje, premalo pa damo poudarka tudi znanju delavca v brušenju. Če boš hotel doseči akord, boš moral znati tudi sam dobro nabrusiti, oziroma povedati brusarju, kako naj nabrusi!

Tudi od naših brusilcev je v znatni meri odvisna kvaliteta izdelkov

2. »Imajo boljše modele!« Tudi to drži. Pri nas je še polno pomankljivosti pri modelih. Nekateri stroji so pretežki, drugi pomankljivo narejeni, tretji premalo proučeni za hitrejše delo itd. Imamo sedaj modelarja, ki bo delal samo to. Izkušen modelar in delavec na stroju naj naredita tak model, da bo z njim čim lažje delati. Delavec je na dobrem modelu mnogo bolj zainteresiran kot mojster. Ali se vam ne zdi, da doslej delavec ni bil ravno preveč zainteresiran na modelu?

3. »Stroj imajo boljše pripravljen!« Tudi to drži. Mnogo imajo strojev, ki imajo enostavne, toda dobre naprave, malenkosti, ki jih povprečen človek sploh ne vidi, ki jih ne pozna niti tehnik, pač pa jih občuti delavec, ki dela na akordu. Kdo naj ravna s temi drobnimi rečmi? Mojster? Ne! Delavec, ki dela na stroju!

4. »Delavce ne menjajo!« Drži. Tudi pri nas je potrebno ustaliti delavce pri stojih. Le delavec, ki leta in leta dela pri strojih, lahko do podrobnosti obvlada stroj, gibe in sorazmerno z lahkoto še tako visoko akordno postavko.

Ne glede na to, da imamo boljše stroje, je njihov uspeh boljši. Oni imajo rezkar s 4000 obrati, kjer delajo isto stvar kot mi na rezkarju z 8000 obrati. Le, da je rezultat tak, da tam napravijo mnogo več in mnogo lepše. Mi bi pričakovali obratno! Še je dosti stvari, ki jih moramo osvojiti. Te stvari so na videz malenkosti, v resnici so pa to stvari, ki privedejo do končnega uspeha — do visoke proizvodnje.

Montaža malega pohištva

Omenili smo samo nekaj problemov iz opažanj in izkušenj, ki jih imamo pri uvedbi akordov. Ta opažanja naj ne delajo hude krvi, temveč poglobijo delo naših mojstrov in delavcev. Naše pod-

jetje je sedaj v zadnji etapi izgradnje. Ta etapa je najtežja, kajti v tej etapi moramo doseči uspeh v kvaliteti in v količini proizvodnje. Upajmo, da je ne bomo slabo zaključili.

Delo naših gasilcev!

Ni še dolgo tega, ko so se za upravnim splotjem razlegala ostra povelja desetarja: »Zbor za crowdem! — Izvajali bomo trodelni šolski napad v treh napadalnih skupinah. Potrebovali bomo motorno brizgalno... itd...« Da, z zadovoljstvom si opazil, kako se naše desetine urijo in kako se lahko hitro pripravijo za gašenje požara. V resnici je v letošnjem letu gasilska četa našega podjetja zelo napredovala. To vidiš že, če stopiš v naš dom gasilcev, v katerem ima Domine vzorno urejeno gasilsko orodje. Na policah so razobešene gasilske obleke, nad njimi pa napisi članov. Takoj opaziš tudi motorko, ki smo jo pred kratkim časom dobili iz generalnega popravila.

Vseh gasilcev je čez trideset, in sicer dve moški in ena ženska desetina. Do sedaj so se vršile vaje trikrat tedensko, ločeno po desetinah. Odkar pa imamo bazen, iz katerega črpamo vodo, so vaje le ob nedeljah dopoldne. K vajah hodijo gasilci redno in so zelo disciplinirani. Upamo, da se bodo tudi v primeru požara zavedali svoje dolžnosti, kajti šele takrat se pokaže prava spo-

sobnost in požrtvovalnost gasilca, ko je treba priskočiti na pomoč. Gasilec mora imeti trdno voljo, ker brez nje se ne bo vzpel po lestvi in ne bo šel v delavnico, napolnjeno z dimom, reševati vrednosti ali morda celo ljudi.

Gasilci in gasilke se vežbajo praktično in teoretično. Iz njih bi radi napravili res prave gasilce ne samo pri vajah in na paradah. Seveda bi gasilci radi imeli tudi parade obleke, ker se malo čudno razlikujejo od ostalih ob svečanostih, ko so oblečeni v istih oblekah, ki jih imajo pri vajah. Toda tudi v tem pogledu smo že za korak naprej. Ko je 11. IX. bila veselica sindikata in gasilcev KLI, je sindikat ves dobiček odstopil gasilcem za parade obleke, za kar se vsem članom podružnice v imenu gasilcev zahvaljujemo. Enako se zahvaljujemo tudi vsem sodelujočim in obiskovalcem veselice, ki so prispevali k dobičku. Gasilci imajo v našem podjetju zelo važno nalogo, saj so čuvarji naše tovarne, ali bolje rečeno, našega dela in zaslužka.

Tatjana

Narcise v planinah

Kaj pa tržnica?

Z naraščanjem prebivalstva se v čedalji večji meri kažejo razne potrebe, da bi zadovoljile ljudi. Komunalno gospodarstvo občine bo moralo rešiti več problemov, ki se posebno v zadnjem času kažejo. En tak problem je tržnica.

Na vogalu združne trgovine v Dolnjem Logatcu smo videli letos vsak dan, da imajo ženske kar na tleh razstavljene košare s sadjem in drugim blagom. Prodaja se v prahu, ki ga dvigajo mimo drveči avtomobili. Človek ne more kupljenega sadja niti umiti. Prodajalci niso zaščiteni pred dezjem itd. Dogaja se tudi, da Logatec ni nikdar dovolj preskrbljen s svežim sočivjem, zelenjavo in drugim blagom, ki se običajno na živilskih trgih prodaja. Res je, da se krajevne trgovine trudijo, da bi oskrbele prebivalstvo, toda mnogo bolje bi bilo, da bi gospodinje kupovale iz prve roke, t. j. od neposrednih proizvajalcev, ki bi nosili svoje pridelke na trg. Taki pridelki bi bili verjetno cenejši in tudi bolj sveži.

Če bi Logatec imel primeren prostor za tako prodajo, bi brez dvoma prodajalci hitro našli pot v Logatec. Kupna moč prebivalstva pri nas hitro raste ter je samo v zadnjih treh mesecih zaradi povečanja delavstva v tovarni zrasla za dva milijona dinarjev. Čisto jasno je, da vsak naš delavec pusti osemdeset procentov svoje plače prav za prehranske artikle. Zaradi tega ni nobene bojazni, da ne bi bilo prometa. Nasprotno, danes imajo gospodinje na razpolago premalo najrazličnejšega sočivja in drugih povrtnin.

Tržnica v Logatcu ne bi zahtevala velikega prostora, niti za to ni potreba zidana stavba. Verjetno bi zadostovalo, da bi na državnem zemljišču pri novi trafiki v Dolnjem Logatcu uredili oziroma zabetonirali prostor 14×14 m, naredili tam vodovod oziroma vodnjak s pitno vodo in na primernih lesenih nosilcih napravili s salonitom ali pločevino krito ostrešje. Cesta do pošte bo v kratkem času asfaltirana in se ne bo več prašilo. Taka tržnica,

ki bi bila lahko slična oni v Kočevju, bi bila velik prispevek prebivalstvu Logatca in ne bi zahtevala velikih finančnih sredstev. Mislimo, da bi bilo potrebno malo več dobre volje, pa bi dobili marsikatero reč, ki jo naši ljudje pogrešajo.

Pogrebna in posmrtnina

V smislu člena 47. in v zvezi s členom 12. in 13. Zakona o zdravstvenem zavarovanju delavcev in uslužbencev je skupščina Zavoda za socialno zavarovanje za mesto in okraj Ljubljana okolica z dne 12. 2. 1955 sklenila, da se na področju mesto in okolica izplačuje naslednja pogrebna:

1. za dojenčke do 6 mesecev v mestu din 5.000.-, za okolico din 3.500.—,
2. za otroke od 6 mesecev do 14 leta din 8.000.-, v Ljubljani okolici din 6.000.—,
3. za odrasle osebe od 14 leta dalje v mestu 13.000.—, v Ljubljani okolici din 10.000.—.

Ako pa zavarovanec ali član zavarovančeve družine umre izven območja Zavoda za socialno zavarovanje, se izplača pogrebna v znesku, ki je določen na območju dotičnega Zavoda za socialno zavarovanje, toda ne več, kot je določena pogrebna na področju Ljubljana okolica, odnosno Ljubljana mesto.

Po določilih 48. člena zakona pa se ob smrti delavca, nameščenca, zavarovanca ali upokojenca, izplača družinskim članom enomesečno plačo, odnosno pokojnino, invalidnino, kot posmrtnino.

Člen 75. zakona o Zdravstvenem zavarovanju pa določa, da se pogrebna in posmrtnina izplača na člana o smrti zavarovanca. S.

Drobne novice

Gradbeno podjetje ne dela več na tovarniških objektih. Po dolgem času ni videti v tovarni zidarjev, več dela pa ima režijska grupa, ki planira in popravlja pota. Letos ne bo podjetje zgradilo nobenega objekta več. Zbira pa denarna sredstva, kajti v zgodnji pomladi namerava dozidati prirezovalnico galanterijski tovarni. To je bilo že delj časa v načrtu, vendar je do sedaj zadostovala lesena zgradba. Zaradi boljše razporeditve strojev, ter zaradi požarne varnosti pa moramo zgradbo čimprej sezidati. V prihodnjem letu bomo zgradili v okviru finančnega plana tudi lopo za sušenje lesa dolgo 80 m.

Delamo načrte za izboljšanje proizvodnega procesa. Potrebovali bomo še dosti novih strojev. V letošnjem letu jih bomo dobili 6, v prihodnjem pa 4 iz uvoza in 12 iz domače proizvodnje.

Druga sušilna komora bo pričela delovati v začetku oktobra. Z dograditvijo te komore bomo rešili vprašanje sušenja.

Avstrijska tvrdka Nietzsche nam izdeluje načrte za ventilacijske naprave. To bodo prvi načrti, ki jih morajo izdelati v inozemstvu, doslej smo vse načrte izdelali doma. Za ventilacijo približno 250 strojev so potrebni sila natančni računi ter dolgotrajna praksa. Ta tvrdka je že izdelala načrte za Brest v Cerknici in za več drugih lesnih podjetij v Sloveniji.

Prejšnji mesec si je ogledal našo tovarno poslanec in član izvršnega sveta tov. Stane Kavčič. Pohvalil je naš velik napredek ter se zanimal za razne probleme podjetja.

Od OLO Ljubljana okolica je podjetje prejelo v zadnjem času še 3 milijone dodatnega investicijskega kredita, ki bo služil za dokončanje raznih objektov.

Odprodan bo stari avto BMW od katerega ima podjetje več škode, kot koristi. Na njem so vedno popravila, ki mnogo stanejo, pa tudi bencina porabi mnogo. Prav tako bo podjetje odprodalo motor. Verjetno pa bomo kupili kako lažje vozilo, če bodo potrebe to zahtevale.

Študentje, ki so dva meseca delali na urejevanju naših tovarniških dvorišč, so odšli nazaj v šole. Letos jih je delalo 22. Za njihovo mladost so bili zelo pridni ter je masikdo prekosil poklicnega delavca ali delavko.

Mizarski obrat je dobil avgusta meseca moderno prirezovalko. Montaža v ročni brusilnici pa je dobila vrtalni stroj na 12 vreten. Stroj je domače konstrukcije. Z nekaterimi tehničnimi izboljšavami se bo delo na Riko obešalniku pocenilo za 60 odstotkov.

Režemo bukovino iz Lokve. Pred več meseci je neki vseved pisaril upravi, da se bo vsa hlodovina pokvarila in da bo preko zime zmrznila. Sedaj si vsakdo lahko ogleda, kako se les v vodi konservira. Iz vode nismo potegnili sladoleda, pač pa bukove hlode, ki se lepo režejo.

V tem mesecu je naše podjetje izplačalo za gradnjo ceste na postaji 1.5 milijona dinarjev kot prispevek podjetja za to cesto.

Uprava podjetja se pogaja s skupino kastavcev, ki naj bi v teku jeseni in sicer še do zime

prevrnili ves grič pri pisarni. S tem da bo grič odstranjen, odstranjeni tudi obe hišici in zasuta dolina, bomo pridobili krasno skladišče rezanega lesa, kjer bomo vskladiščili 1500 m³ desk. Grič vsebuje okrog 3000 m³ materiala.

Naša mehanična delavnica, ki marsikaj dobrega naredi, se z vodometom ni ravno preveč izkazala. Običajno vodomet počiva na dan, razen eno do dve uri, potem pa ga morajo popraviti, ker je odvod vode tako slabo napravljen, da ne more požirati.

Riko obešalnike bodo uporabljali celo v Venezueli. V teh dneh je bila poslana pošiljka v to prekomorsko državo. Naš krog odjemalcev se ne prestando širi. Prav tako smo v dobi šestih mesecev izdelali dober obešalnik, ki je v ameriških državah znan pod imenom Wishbon. Ameriški trgovec, ki je imel do sedaj nezaupanje do naše proizvodnje, je naročil mesečno 50.000 obešalnikov, zahteva pa jih celo 1 milijon komadov. Sploh smo dosegli vrsto uspehov v zadnjem času na področju izvoza, saj imamo primer, da se za naš artikel pogaja kar več trgovcev.

Še teh devet

I.

Vem, da prav Janez zadnjič nestrpen je bil, ko ni tak' dolgo teh novic dobil.

Le miren Janez in ostali ostanite, saj spet čez mesca dva novice te dobite.

II.

Sedaj pa tajnost vam veliko naj povem, čeprav nekdo me prosil je, da to ne smem. Za stavo vina Jože in France prevzela vlogo sta »človeške ribice«.

III.

Je res prizor to krasen moral biti, ob svitu lune sta se morala v bazen potopiti še dandanašnji v vodi vidiš olje, kar iz mehanične bilo je to osobje.

IV.

Če zadnjič si na našo veselico ti prišel, bilo je vroče, da nekdo še srajce ni imel, bili so tam tud' naši fantje ostareli, ki menda dosti dela z vinom so imeli.

V.

Še gospodične so dostojno napojili, da s tem veliko stavo zlahka so dobili, a vse to nedolžne šale so bile, čeprav »ta stare« so bolj slabo mislile.

VI.

Velika skrb in kriza je za nami, ko spet so vode polni rezervarji, a vse doslej na Kalcah vode nismo res imeli, le vsake mesce tri z računom k nam so prihтели.

VII.

Nikar čez tire pri postaji ne hodite, da pismene pritožbe ne dobite, samo predstavnikom železnic priporočam, da sodjo vsem, ne samo enim tam gredočim.

VIII.

Na »griču« mlada ženska nekaj je zgubila,
če hoče, pa nazaj pri Ivu bo dobila,
če ne, prodal bo on na dražbi,
da bo imel za malico v menzi naši.

IX.

Ne vem kaj bilo bi zdaj še za obrati,
se zdi, da najbolje bo končati,
še par novic ta čas boste dobili,
da spet po kolodvorski cesti boste se vozili.

OSA

OPOZORILO!

Opozarjamo vse delavce in uslužbence, da je prehajanje preko železniške proge, razen na zavarovanem prelazu, strogo prepovedano. Proti vsem kršiteljem bo uveden disciplinski postopek.

Požarno varnostni predpisi določajo, da je kajenje v vseh delovnih prostorih prepovedano, kakor tudi povsod tam, kjer je nevarnost požara.

Zaradi nepoznavanja pravil podjetja, je storjenih mnogo prekrškov. Preberi pravilo ponovno.

Sezona kulturno-prosvetne dejavnosti je pred nami!

Vsem je znano, da obstoja v sklopu SKUD Logatec tudi sekcija našega podjetja, ki obsega pevsko, folklorno in dramsko dejavnost. Pred nami je začetek sezone kulturne dejavnosti. — SKUD poziva vse člane kolektiva, da prijavijo svojo udeležbo za delovanje v posameznih sekcijah SKUD-a in to na vsakokratnih vajah v Narodnem domu.